

Sagerne behandles som offentlige Politisager. Rejses Sagen i Forbindelse med Forfølgning af Politiforbud, finder Reglen i § 5, 2det Stykke, 2det Punktum, Anvendelse.

Bøderne tilfalde Statskassen.

§ 9.

Under Skuespil henføres i denne Lov alle dramatiske Arbejder, hvad enten disse fremføres ved Tale, Sang eller Mimik.

Grænsen imellem Opførelse af Skuespil og andre Kunstydelser eller Forlystelser drages af Politivrigheden. Dennes Afgørelse kan af Vedkommende igennem Teatteraadet indankes for Justitsministeren.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft den 1. September 1910.

Fra samme Dag ophæves Bestemmelserne i Lov Nr. 62 af 12. April 1889, undtagen for saa vidt angaar det kongelige Teaters i §§ 1 og 2 omhandlede Rettigheder.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Saa længe der har været Spørgsmaal om offentlig Opførelse af Skuespil for Betaling her i Landet, har det været hævdet, at der dertil krævedes en særlig Bevilling. Antagelig er Retten til at foranstalte saadan Opførelse nærmest bleven betragtet som et Slags kongeligt Regale. Allerede fra 1663 kendes en kgl. Bevilling til Skuespilopførelse her i Staden, og fra 1680 en saadan Bevilling for hele Landet. 1750 fik det kgl. Teater sit endnu gældende Privilegium til Skuespilopførelser i København, og sikkert som en Følge heraf blev der i lang Tid derefter ingen Bevillinger givne for Københavns Vedkommende, medens der gennem Centraladministrationen hyppig blev udfærdiget kongelige Bevillinger til Skuespilopførelse i det øvrige Land. Først i 1846 blev der givet en privat Teaterbevilling i København. Den 12. April 1889 udkom Lov om Teaterdrift i København, der betydelig indskrænkede det kgl. Teaters Privilegium og henlagde Myndigheden til at give Bevilling til Opførelse af Skuespil i København til Justitsministeren. Udenfor København er Amtmændene og i begrænset Omfang Politimestrene blevne bemyndigede til at give Tilladelse til en-

kelte Forestillinger, men ellers kræves her vedblivende en kongelig Bevilling.

Nogen Lovbestemmelse om, at de Stykker, som Indehaveren af en Skuespilbevilling lader opføre, forinden Opførelsen skal underkastes Censur, haves ikke, bortset fra, hvad der i saa Henseende for trykte Skuespils Vedkommende fulgte af de før Grundloven gældende Lovregler om Presse-censur. Men det er alt tidligt opstillet som et Vilkaar i Bevillingerne, at intet Skuespil maatte opføres uden forudgaaende Censurering, og det er nu fast Praksis, at et saadant Vilkaar optages i Skuespilbevillinger. Fra først af udførte Politivrigheden selv Censuren, men senere gik den over til en af Politiet eller Justitsministeren godkendt Censor. Herom skal man i øvrigt tillade sig at henvise til Rigsdagstidende 1907—08, Tillæg B. Sp. 657—664.

Sammesteds findes ogsaa Oplysninger om de tilsvarende Forhold i en Del andre Lande. Udenfor Danmark er det, saavidt vides, kun i Tyskland, Østrig, England og Rusland, at der kræves særlig Bevilling til at foranstalte Skuespilopførelser, og kun maa opføres forud censurerede Skuespil.